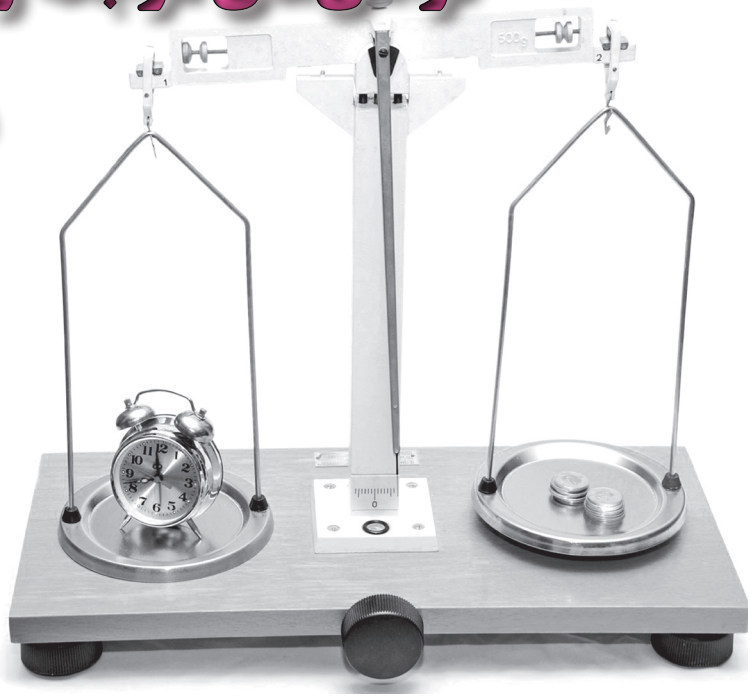

متن کامل مقاله در مرکز اطلاع‌رسانی اینترنتی حسابرس نشریه حسابرس،
مقاله‌های الکترونیکی در آدرس زیر در دسترس شماست:
http://hesabras.org/site/433/default.aspx

گواهی‌های مرابحه و پس‌انداز قرض‌الحسنه در تامین مالی اسلامی

سجاد امیریان

مقدمه

چرخه تولید و پیشرفت نهادهای تولیدی و خدماتی به‌وسیله منابع مالی مناسب به حرکت در می‌آید. برای اجرا و تکمیل پروژه‌های صنعتی- اجرایی و تامین سرمایه در گردش مورد نیاز، لازم است که منابع سرمایه مناسب تهیه و تدارک دیده شود. این امر اهمیت مقوله تامین مالی را به وضوح بیان می‌کند. در تامین مالی اسلامی، ارتباط بین تامین مالی‌کننده و متقاضی مانند ارتباط بین خریدار و فروشنده، عامل و مدیر و یا سرمایه‌گذار و کارافرین است. این ارتباط مانند ارتباط بین وام‌دهنده و وام‌گیرنده به‌گونه‌ای که در بانکداری غربی وجود دارد، نیست. در تامین مالی اسلامی هرگونه پرداختی مازاد بر اصل پول ممنوع است و این امر شامل منافع غیرمستقیم نیز می‌شود. وام‌دهنده باید در سودها و زیانهای حاصل از پول قرض داده‌شده شریک باشد. به‌دست آوردن پول از پول جایز نیست. ایجاد پول تنها در صورتی که از طریق فعالیتی بهره‌ور باشد، پذیرفتنی است. تامین مالی باید فعالیت‌ها و محصولاتی را پشتیبانی کند که از جانب اسلام مجاز شناخته شده باشد (هیبتی و احمدی، ۱۳۸۸).

فصل سوم قانون بانکداری بدون ربا در ایران، طی مواد ۷ تا ۱۷ به موضوع تخصیص منابع از طرف بانکها می‌پردازد و برجسته‌ترین ویژگی آن نسبت به بانکداری سنتی اجتناب از رباست. به موجب این قانون، عمده نیازهای مالی متقاضیان از طریق معاملات و قراردادهای مجاز شرعی تامین می‌شود. یکی از قراردادهایی که بر اساس آن بانکها می‌توانند تسهیلات اعطا کنند، عقد قرض‌الحسنه است. قرض‌الحسنه به‌عنوان یکی از ابزار مناسبی که جهت تحقق روش کلی «حرمت ربا» مطرح شده است، می‌تواند نقش موثری در تامین نقدینگی فعالیت‌های مالی، در نظام اقتصادی غیر ربوی داشته باشد.